

ראל בעבודת-קבע, הזכאית לשי-
לוב עם העולם הערבי, ולאחר-
השמאל החדש העולמי.

הסכנה: בידוד אוחלים

אדם דברים אלה של מרקווה נאמרו
בתקופה הראשונה אחרי מלחמת-ששת-
הימים, כשעדיין התייחסו אל המלחמה כאל
מלחמת-מגן. ייתכן שמאז השתנתה גישתו.
כי בינתיים מושמשה תמונה זו,
ובמקומה באה תרמית מלחמת-
ששת-הימים כמלחמת-כיבוש, ביי-
טוי לרצונה של ישראל הציונית
בהתפשטות, בתפיסת שטחים, ביי-
התנחלות. אלפי נאומים של מני-
היגיי ישראל, חיוקו וגיבשו תמור-
נה חדשה זו.

במצב שנוצר עתה נאלץ השמאל החדש
העולמי לבחור בין שתי תפיסות קיצוניות,
המבוססות על-ידי שני מנגנוני-תעמולה אדי-
רים, חובק-עולם. מצד אחד התמונה הציו-
נית, השוללת לחלוטין את צידקת הטענות
הערביות, המכחישה את קיום העם הפ-
לסטיני ואת זכויותיו הלאומיות, המפנה
איוון אסומה למצוקת הפליטים הערבים של
1948 ושל 1967. מצד שני עובדת התעמולה
הערבית, השוללת את זכות קיומה של ישר-
אל כמדינה ריבונית, המתארת אותה כראש-
גשר של האימפריאליזם, והמבטיחה (לפי
גירסת אל-פתח) כי בפלסטין המאוחדת יש-
רור מישטר דמוקרטי, חילוני ובלתי-לאומי,
שיעניק, כביכול, שחיון ליהודים ולערבים.
מדוע בוחר השמאל החדש בין שתי תמור-
נות מעוותות אלה דווקא בתמונה הערבית,
במידה גוברת והולכת? מפני שהערבים
נוצחו וישראל היא המנצחת, מפני שערבים
חלשים וישראל היא חזקה ויהירה, מפני
שישראל מקיימת מישטר-כיבוש והערבים
מקימים תנועות-מחתרת.

בקיצור: מפני שישראל מופיעה עתה ביי-
עולם יותר ויותר כמדינה קולוניאלית, כוב-
שת, המסרבת להחזיר את כל כיבושיה אף
תמורת שלום-אמת.

התנכרות השמאל החדש לישראל הוא סכ-
נה שאין למעלה ממנה. עם התקרבות שיחות
ארבעת הגדולים, עלולה ישראל למצוא את
עצמה מחר מול כל מעצמות העולם, מול
החזית האחידה של האו"ם. אם יקום נגדה
או גם כל השמאל החדש העולמי, הפרוסטר-
רים והסטודנטים (וביניהם רבים שהם יהו-
דים כנים) — יהיה בידוד שלם ומוחלט.
היא תהיה דומה או לדרום-אפריקה ול-
רודזיה. אך בהבדל אחד: מול שתי מדינות
„לבנות“ אלה אין עומדים צבאות חזקים
ותנועות-מחתרת המשתכללות בקצב מהיר.
לכן — שרות-ידוב לישראל הוא
לחשלים עם תהליך זה, להשמיץ
את השמאל החדש כאנטי-שמי
סתם, לשקוע בתהום של רחמים,
בכחית „כל הגויים אותו הרבר.“
זה נות, כמוכן. זה סוטר אותנו גם מן
הצורך לבדוק אם היה לנו אומץ-הלב לקום
כגברים מול המגמות הלאומיות אצלנו,
להילחם בהן מלחמה של ממש, להסיק מסק-
נות אמיצות, להיות בלתי-פופולריים, להשי-
נא את עצמנו על הרחוב — כפי שעשו
בשעתו אנשי השמאל החדש בפאריס, ביי-
ברלין, בניו-יורק ובברקלי.

שום התחכמויות לא יעזרו כאן. סימפוזיי-
נים מוסחים של משרד-החוץ, באמצעות
מס"ם, שאין כוונתם אלא לעשות נפשות
למען קו גמשת-הליכוד-הלאומי, יכולים
לרמות רק מעטים במשך ימים מיספר.
שליחויות בחו"ל של אנשים כמו ד"ר משה
סנה, למטרה דומה, יהרסו רק את מעמדו
של סנה עצמו.

מי שרוצה לחילחם ברצינות על
נפשו של השמאל החדש, למנוע
את נפילתו לידי המגמות הקיצו-
ניות ביותר של אירגוני-החבלה
הפלטוניים, להפעילו למען השי-
לום בינינו ובין עמי-ערב — חייב
ללכת בדרך אחרת.

עליו להוכיח לשמאל כי יש בישראל מג-
מות אמיתיות של שלום, שיש שבאל חדש
ישראלי הלוחם בלאומנות ובמגמית-הסיפוח,
המכיר בזכויות הלאומיות של שני הצדדים,
המציע תוכנית-שלום ללא שום סיפוחים.

כוחות כאלה יעזרו הר ואהדה
בלב השמאל החדש בעולם כולו
— בתנאי שיוכחו קודם כל את
אומץ-לבם, את מסירותם ואת עיק-
ביותם בתוככי ישראל עצמה.
אין שרות טוב יותר לישראל בשעה זו.

בעבודה...

ובשעות הפנאי...

המשך עמ' 10

תמיד דובק פילטר

תא' טובה - תא' אהנה